

KNJIGA PROROKA MIHEJA

GLAVA 1

Re~ Gospodnja koja do | e Miheju Morese}ani-
nu za vremena Joatama, Ahaza i Jezekeje, ca-
reva Judinih, {to vide za Samariju i za Jerusalim.

1:2 ^ujte, svi narodi, slu{aj, zemljo i {ta je na
njoj, i Gospod Bog da vam je svedok, Gospod iz
svete crkve svoje.

1:3 Jer, gle, Gospod izlazi iz mesta svog, i si}i
}e, i hodi}e po visinama zemaljskim.

1:4 I gore }e se rastopiti pred Njim, i doline }e
se rasesti, kao vosak od ognja i kao voda {to te~e
niz strmen.

1:5 Sve je to za zlo~instvo Jakovljevo i za grehe
doma Izrailjevog. Koje je zlo~instvo Jakovljevo?
Nije li Samarija? Koje su visine Judine? Nije li Je-
rusalim?

1:6 Zato }u u~initi od Samarije gomilu u polju
da se sade vinogradi, i pobaca}u kamenje njeno u
dolinu i otkri}u joj temelje.

1:7 I svi rezani likovi njeni razbi}e se, i svi }e se
darovi njeni sa`e}i ognjem, i sve }u idole njene po-
trti, jer od plate kurvarske nakupi, i opet }e biti
plata kurvarska.

1:8 Zato }u plakati i ridati; hodi}u svu~en i go,
plaka}u kao zmajevi i tu`i}u kao sove.

1:9 Jer joj se rane ne mogu isceliti, do | o{e do
Jude, dopre{e do vrata mog naroda, do Jerusalima.

1:10 Ne javljajte u Gat, ne pla~ite; u Vit-Afri
valjaj se po prahu.

1:11 Iza | i, stanovnice safirska, s golom sramo-
tom; stanovnica sananska ne}e iza}i; `alost vet-
ezilska ne}e vam dati stanka.

1:12 Jer stanovnica marotska tu`i za svojim do-
brom. Jer si | e zlo od Gospoda do vrata jerusalim-
skih.

1:13 Upregni brze konje u kola, stanovnice lahi-
ska, koja si po~etak grehu k}eri sionskoj, jer se u
tebi na | o{e zlo~instva Izrailjeva.

1:14 Zato po{alji darove Moresetu gatskom; do-
movi ahsivski prevari}e careve Izrailjeve.

1:15 Jo{ }u ti dovesti naslednika, stanovnice ma-
riska; do}i }e do Odolama, slave Izrailjeve.

1:16 Na~ini se }elava i ostri`i se za milom de-
com svojom; ra{iri }elu svoju kao orao, jer se vode
od tebe u ropstvo.

GLAVA 2

Te{ko onima koji smi{l}aju bezakonje i o zlu se
trude na posteljama svojim, i kad svane izvr-
{uju, jer im je sila u ruci.

2:2 @ele njive, i otimaju ih; `ele ku}e, i uzimaju;
~ine silu ~oveku i ku}i njegovoj, ~oveku i nasled-
stvu njegovom.

2:3 Zato ovako veli Gospod: Evo, ja mislim zlo
tom rodu, iz kog ne}ete izvu}i vratove svoje, niti
}ete hoditi ponosito, jer }e biti zlo vreme.

2:4 U ono vreme govori}e se pri~a o vama, i na-
rica}e se `alosno govore}i: Propadosmo; promeni
deo naroda mog. Kako mi uze! Uzev{i njive na{e
razdeli.

2:5 Zato ne}e{ imati nikoga ko bi ti povukao u`e
za `reb u zboru Gospodnjem.

2:6 Nemojte prorokovati, neka oni prorokuju;
ako im ne prorokuju, ne}e odstupiti sramota.

2:7 O ti, koji se zove dom Jakovljevi, je li se umalio Duh Gospodnji? Jesu li to dela Njegova? Eda li moje reči nisu dobre onome koji hodi pravo?

2:8 A narod se moj pre podiće kao neprijatelj; preko haljine skidate plašt s onih koji prolaze neboje i se, koji se vraćaju iz boja.

2:9 @ene naroda mog izgonite iz milih kuća njihovih, od dece njihove otimate slavu moju navek.

2:10 Ustanite i idite, jer ovo nije poivalište; to se oskvrni, pogubiće vas pogibljom velikom.

2:11 Ako ko hodi za vetrom i kazuje la i govore: Prorokovaću ti za vino i za silovito piće, taj će biti prorok ovom narodu.

2:12 Doista ću te sabrati svog, Jakove, doista ću skupiti ostatak Izrailjevi; postaviću ih zajedno kao ovce vosorske, kao stado usred tora njihovog, biće vrevica od ljudstva.

2:13 Pred njima će ići koji razbija; oni će razbiti i proći kroz vrata, i izaći će; i car će njihov ići pred njima, i Gospod će biti pred njima.

GLAVA 3

Zato rekoh: ^ujte, poglavice Jakovljeve i knezovi doma Izrailjevog, ne treba li vam znati šta je pravo?

3:2 Koji mrzite na dobro, a ljubite zlo, sadirete koću s njih i meso s kosti njihovih;

3:3 I jedete meso naroda mog i sadirete koću s njih i kosti im prebijate, i sasecate kao u lonac i kao meso u kotao.

3:4 Tada će vikati ka Gospodu, ali ih neće uslišiti, nego će sakriti lice svoje od njih u ono vreme, kako oni zlo radiće.

3:5 Ovako veli Gospod za proroke koji zavode moj narod, koji grizu zubima svojim i vi-u: Mir; i ako im ko ne da ništa u usta, diću rat na nj.

3:6 Zato će vam utvara biti no i proricanje vaše; i sunce će zaći tim prorocima i dan će im se smračiti.

3:7 Tada će se postideti videoci, i vraćari će se posramiti, i svi će zadržati usne svoje, jer neće biti odgovora Božjeg.

3:8 Ali ja sam pun sile od Duha Gospodnjeg, i suda i hrabrosti da kažem Jakovu zloinstvo njegovo i Izrailju greh njegov.

3:9 ^ujte ovo, poglavice doma Jakovljevog i knezovi doma Izrailjevog, koji se gadite na pravdu, i sve što je pravo izvršete;

3:10 Koji gradite Sion krvlju i Jerusalem bezakonjem.

3:11 Poglavari njegovi sude po mitu, i svećenici njegovi uće za platu, i proroci njegovi gataju za novce, a na Gospoda se oslanjaju govore: Nije li Gospod usred nas? Neće doći zlo na nas.

3:12 Zato će se s vas Sion preorati kao njiva, i Jerusalem će postati gomila, i gora od doma visoka čuma.

GLAVA 4

Ali će u poslednja vremena biti utvrđena gora doma Gospodnjeg navrh gora i uzvišena iznad humova, i narodi će se sticati k njoj.

4:2 I ići će mnogi narodi govore: Hodite, da idemo na goru Gospodnju i u dom Boga Jakovljevog, i uće nas svojim putevima i hodićemo Njegovim stazama; jer će iz Siona izaći zakon i re-Gospodnja iz Jerusalima.

4:3 I sudiće me u mnogim narodima, i pokaraće jake narode nadaleko, i oni će raskovati maćeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove; neće dizati maća narod na narod, niti će se viće ućiti ratu.

4:4 Nego će sedeti svaki pod svojom vinovom lozom i pod smokvom, i neće biti nikoga da ih plati; jer usta Gospoda nad vojskama rekoće.

4:5 Jer će svi narodi hoditi svaki u ime boga svog; a mi ćemo hoditi u ime Gospoda Boga svog uvek i doveka.

4:6 U to vreme, govori Gospod, sabraću hrome, i skupiću odagnane i kojima zlo ućinih.

4:7 I u~ini}u od hromih ostatak i od odagnanih silan narod; i Gospod }e carovati nad njima na gori Sionu odsada i doveka.

4:8 I ti, kulo stadu, steno k}eri sionskoj, tebi }e do}i, do}i }e prva vlast, carstvo k}eri jerusalimske.

4:9 Za{to vi~e{ tako jako? Nema li cara u tebi? Eda li izgibo{e tvoji savetnici, te te obuze{e bolovi kao porodilju?

4:10 Mu~i se i vi~i, k}eri sionska, kao porodilja, jer }e{ iza}i iz grada i stanova}e{ u polju, i oti}i }e{ u Vavilon; onde }e{ se osloboditi, onde }e te iskupiti Gospod iz ruku neprijatelja tvojih.

4:11 A sada se sabra{e na te mnogi narodi govore}i: Da se oskvrni, i da se o~i na{e nagledaju Siona.

4:12 Ali ne znaju misli Gospodnje, niti razumeju namere Njegove, jer ih je skupio kao snoplje na gumno.

4:13 Ustani i vr{i, k}eri sionska, jer }u ti na~initi rog gvozdren, i kopita }u ti na~initi bronzana, te }e{ satrti mnoge narode, i posveti}u Gospodu blago njihovo i imanje njihovo Gospodu sve zemlje.

GLAVA 5

S aberi se sada u ~ete, ~etnice, opsedni nas, neka biju prutom po obrazu sudiju Izrailjevog.

5:2 A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji me|u hiljadama Judinim, iz tebe }e mi iza}i koji }e biti Gospodar u Izrailju, kome su izlasci od po~etka, od ve~nih vremena.

5:3 Zato }e ih ostaviti dokle ne rodi ona koja }e roditi; tada }e se ostatak bra}e Njegove vratiti sa sinovima Izrailjevim.

5:4 I staja}e i pa{e ih silom Gospodnjom, veli~anstvom imena Gospoda Boga svog; i oni }e nastavati, jer }e On tada biti velik do krajeva zemlje.

5:5 I On }e biti mir; kad do|e Asirac u na{u zemlju, i kad stupi u dvore na{e, tada }emo podignuti na nj sedam pastira i osam knezova iz naroda.

5:6 I oni }e opasti zemlju asirsku ma~em i zemlju Nevrodovu na vratima njegovim; i On }e nas

izbaviti od Asirca kad do|e u na{u zemlju i kad stupi na me|u na{u.

5:7 I ostatak }e Jakovljevi biti usred mnogih naroda kao rosa od Gospoda i kao sitan da`d po travi, koja ne ~eka ~oveka niti se uzda u sinove ~ove~je.

5:8 I ostatak }e Jakovljevi biti me|u narodima, usred mnogih naroda, kao lav me|u zverima {umskim, kao lavi} me|u stadima ovaca, koji kad ide tla~i i rastr`e, i nema nikoga da izbavi.

5:9 Ruka }e ti se uzvisiti nad protivnicima tvojim i svi }e se neprijatelji tvoji istrebiti.

5:10 I u ono }u vreme, govori Gospod, istrebiti konje isred tebe i potr}u kola tvoja.

5:11 I zatr}u gradove u tvojoj zemlji, i razvali}u sva tvrda mesta tvoja;

5:12 I istrebi}u vra~anje iz ruku tvojih, i ne}e{ imati gatare;

5:13 I istrebi}u likove tvoje rezane i stupove tvoje isred tebe, i ne}e{ se vi{e klanjati delu ruku svojih;

5:14 I iskoreni}u gajeve tvoje isred tebe, i raskopa}u gradove tvoje,

5:15 I izvr{i}u osvetu s gnevom i ljutinom na narodima koji ne slu{a{e.

GLAVA 6

S lu{ajte {ta govori Gospod: Ustani, sudi se s gorama, i neka ~uju humovi glas tvoj.

6:2 Slu{ajte, gore i tvrdi temelji zemaljski, parbu Gospodnju, jer Gospod ima parbu s narodom svojim, i s Izrailjem se sudi.

6:3 Narode moj, {ta sam ti u~inio? I ~im sam ti dosadio? Odgovori mi.

6:4 Jer te izvedoh iz zemlje misirske i iskupih iz ku}e ropske i poslaha pred tobom Mojsija, Arona i Mariju.

6:5 Narode moj, opomeni se {ta naumi Valak car moavski i {ta mu odgovori Valam, sin Veorov, od Sitima do Galgala {ta bi, da pozna{ pravdu Gospodnju.

6:6 Sa ~im }u do}i pred Gospoda da se poklo-
nim Bogu Vi{njem? Ho}u li do}i preda Nj sa `r-
tvama paljenicama? S teocima od godine?

6:7 Ho}e li Gospodu biti mile hiljade ovnova?
Desetine hiljada potoka ulja? Ho}u li dati prvenca
svog za prestup svoj? Plod utrobe svoje za greh du-
{e svoje?

6:8 Pokazao ti je, ~ove~e, {ta je dobro; i {ta Go-
spod i{te od tebe osim da ~ini{ {ta je pravo i da lju-
bi{ milost i da hodi{ smerno s Bogom svojim?

6:9 Glas Gospodnji vi~e gradu, i ko je mudar vi-
di ime tvoje; slu{ajte prut i Onog koji ga je odre-
dio.

6:10 Nije li jo{te u ku}i bezbo`nikovoj blago ne-
pravo? I efa krnja, gadna?

6:11 Ho}e li mi biti ~ist u koga su merila la`na i
u tobocu prevarno kamenje?

6:12 Jer su bogatuni njegovi puni nepravde, i
stanovnici govore la`, i u ustima im je jezik preva-
ran.

6:13 Zato }u te i ja biti da oboli{, pusto{i}u te za
grehe tvoje.

6:14 Ti }e{ jesti, ali se ne}e{ nasititi, i padanje
tvoje bi}e usred tebe; i sklanja}e{, ali ne}e{ izbavi-
ti, i {to izbavi{ preda}u ma~u.

6:15 Ti }e{ sejati, ali ne}e{ `eti; ti }e{ cediti ma-
sline, ali se ne}e{ namazati uljem, i mast, ali ne}e{
piti vina.

6:16 Jer se dr`e uredbe Amrijeve i sva dela do-
ma Ahavovog, i hodite po savetima njihovim, da te
predam u pogibao, i stanovnike njegove u pod-
smeh, i nosi}ete sramotu naroda mog.

GLAVA 7

Te{ko meni! Jer sam kao kad se obere letina,
kao kad se pabir-i posle branja vinogradskog;
nema grozda za jelo, ranog vo}a `eli du{a moja.

7:2 Nesta pobo`nog sa zemlje i nema pravog
me|u ljudima, svi vrebaju krv, svaki lovi brata
svog mre`om.

7:3 Da ~ine zlo obema rukama {to vi{e mogu, i{
te knez; i sudija sudi za platu, i ko je velik govori
opa~inu du{e svoje, i sple}u je.

7:4 Najbolji je izme|u njih kao trn, najpraviji je
gori od trnjaka; dan stra`ara tvojih, poho|enje tvo-
je do|e, sada }e se smesti.

7:5 Ne verujte prijatelju, ne oslanjajte se na vo-
|u; od one koja ti na krilu le`i, ~uvaj vrata usta
svojih.

7:6 Jer sin grdi oca, k}i ustaje na mater svoju,
snaha na svekrvu svoju, neprijatelji su ~oveku do-
ma}i njegovi.

7:7 Ali ja }u Gospoda pogledati, ~eka}u Boga
spasenja svog; usli{i}e me Bog moj.

7:8 Nemoj mi se radovati, neprijateljice moja;
ako padoh, usta}u; ako sedim u mraku, Gospod }e
mi biti videlo.

7:9 Podnosi}u gnev Gospodnji, jer Mu zgre{i}h,
dok ne raspravi parbu moju i da mi pravicu; izve{-
}e me na videlo, vide}u pravdu Njegovu.

7:10 Neprijateljica }e moja videti, i sram }e je
pokriti, koja mi govori: Gde je Gospod Bog tvoj?
O~i }e je moje videti; sada }e se ona pogaziti kao
blato na ulicama.

7:11 U koje se vreme sazidaju zidovi tvoji, u to
}e vreme oti}i zapovest nadaleko;

7:12 U to }e vreme dolaziti k tebi od asirske do
tvrdih gradova, i od tvrdih gradova do reke, i od
mora do mora, i od gore do gore.

7:13 A zemlja }e biti pusta sa stanovnika svojih,
za plod dela njihovih.

7:14 Pasi narod svoj s palicom svojom, stado
nasledstva svog, koje `ivi osamljeno u {umi, usred
Karmila; neka pasu po Vasanu i po Galadu, kao u
staro vreme.

7:15 Kao u vreme kad si iza{ao iz zemlje misir-
ske pokaza}u mu ~udesu.

7:16 Narodi }e videti i postide}e se od sve sile
svoje; metnu}e ruku na usta, u{i }e im zaglu{iti.

7:17 Liza}e prah kao zmija; kao bubine zemaljske
drh}u}i izlazi}e iz rupa svojih; pritr~a}e upla-
{eni ka Gospodu Bogu na{em, i Tebe }e se bojati.

7:18 Ko je Bog kao Ti? Koji pra{ta bezakonje i prolazi prestupe ostatku od nasledstva svog, ne dr`i do veka gnev svoj, jer Mu je mila milost.

7:19 Opet }e se smilovati na nas; pogazi}e na{a bezakonja; baci}e{ u dubine morske sve grehe njihove.

7:20 Pokaza}e{ istinu Jakovu, milost Avramu, kako si se zakleo ocima na{im u staro vreme.